

روش هشیارانه اعمال تحریم بر علیه ایران:
پشتیبانی از ملت بهترین روش برای بستن راه دستیابی ایران به بمب است
نوشته: رضا پهلوی

ترجمه مقاله ای که در تاریخ ۳۰ دسامبر ۲۰۰۹ در
دیلی تلگراف - لندن انتشار یافت

فردا پنج عضو دائمی شورای امنیت به اتفاق آلمان که گروه ۵ بعلاوه ۱ را تشکیل می دهند، در آخرین کوشش برای کاستن از تشویش بین المللی در مورد برنامه اتمی ایران با این کشور بر سر میز مذاکره خواهند نشست. تهدید برقراری تحریم های جدید در مورد ایران همچنان برجاست. ما در گذشته هم، ضرب الاجل پس از ضرب الاجل و تحریم بعد از تحریم را شاهد بوده ایم و اینک به همان مرحله و همان بازی گذشته بازمی گردیم.

تنها تفاوت واقعی این است که جمهوری اسلامی گام به گام به بمب اتمی نزدیکتر می شود، بنابراین، شاید اینک زمان آنست که راه جدیدی را آزمایش کنیم.

گروه ۵ بعلاوه ۱ در آستانه دیدار اول اکتبر خود باید در امر مبارزه با گسترش سلاح های اتمی، از بزرگترین متحد خویش، یعنی مردم ایران نیز یاری بگیرد. تا کنون جمهوری اسلامی به فشار خارجی جامعه بین المللی ترتیب اثری نداده است، میزان تحریم ها نیز بر آن موثر واقع نشده، در عوض به محمود احمدی نژاد در صحنه جهانی امکان داده شده که از هر فرصتی برای خشنود ساختن روحانیون وابسته به رژیم استفاده کند. اما همین روحانیون در ماه جون هنگامی که صدها هزار نفر از مردم به خیابان ها ریختند و خواستار پایان گرفتن ستمگری و خودکامگی بنیادگراها و نقض مداوم حقوق بشر توسط رژیم شدند چندان آرام و خونسرد نبودند.

رژیم برخلاف عکس العمل نسبت به فشار بین المللی، در برخورد و مقابله با قیام و خیزش داخلی بسیار فوری و سریع عمل کرد، هراسان و وحشت زده بلافاصله بیش از ۴۰۰۰ نفر از معترضان را بازداشت کرد و فریاد آنها را برای آزادی و دموکراسی در گلو خفه کرد.

دانشجویان و روزنامه نگاران، دختران و پسران، مادران و پدران و پیرو جوان هنوز در بازداشت بسر می برند و توسط رژیم اسلامی روحانیون کتک می خورند، ناسزا می شنوند، شکنجه می شوند و مورد تجاوز جنسی قرار می گیرند، صدها نفر دیگر با اتهاماتی دروغین روبرو هستند و با درماندگی و بی پناهی، بدون حق داشتن وکیل در انتظار محاکمه بسر می برند.

سازمان دیده بان حقوق بشر و کمپین بین المللی برای حقوق بشر در ایران، در جریان برگزاری اجلاس اخیر مجمع عمومی سازمان ملل متحد در هفته گذشته، از سازمان ملل متحد خواستند یک نماینده ویژه حقوق بشر تعیین کند که سوابق دولت جمهوری اسلامی را در نقض فاحش حقوق انسانی ایرانیان مورد تحقیق و بررسی قرار دهد.

مردم ایران تحت سلطه این رژیم ستمگر که حق مسلم آنها را برای زندگی تهدید می کند هنوز در رنج و عذابند و همچنان خواستار آزادی های خویشند و برای دستیابی به این آزادی ها مبارزه می کنند و برای جلب پشتیبانی جهانیان فریادشان بلند است.

مقابله و برخورد شتابزده و ناشی از ترس روحانیون با قیام مردم ایران نشان داد که بزرگترین تهدید نسبت به ادامه حکومت آنها از داخل مرزهای کشور سرچشمه می گیرد و بر خلاف تبلیغات رسانه های دولتی، بزرگترین دشمن رژیم غرب نیست بلکه مردم ایرانند.

غرب با حمایت از مردم ایران و مبارزه آنها برای دستیابی به حقوق بشر و تاکید بر اهمیت آزادی های آنان، بزرگترین متحد خویش را در موضوع اتمی خواهد یافت.

قدرت بخشیدن به جنبش اوپوزیسیون ناراضی و اختلاف داخلی را ترغیب و طولانی تر می کند و تداوم ناآرامی داخلی کلید اصلی شکستن طلسم روحانیون است.

گرچه ثابت شده است در دیپلماسی برقراری تحریم ها می تواند وسیله مفیدی باشد اما نتیجه آن به زحمت افتادن شهروندان یک کشور و صدمه خوردن به بسیاری از افراد بی گناه به سبب خطاهای عده ای معدود لجوج است.

برای آنکه تحریم ها در مورد ایران موثر واقع شود بایستی حقوق بشر نیز به اندازه و به میزان نگرانی اتمی مطرح باشد.

بسیاری از هم میهنانم به من خاطر نشان ساخته اند در صورتی که معتقد شوند و مطمئن باشند که برقراری تحریم ها به عمر ستم و بیداد روحانیون پایان خواهد داد و نیاز مردم ایران را به رعایت موازین حقوق بشر تامین خواهد کرد، آماده اند در کوتاه مدت سختی های ناشی از آنرا تحمل کنند.

در ۱۹۸۶ ایالات متحده آمریکا، هنگامی که قانون جامع ضد تبعیض نژادی را به تصویب رسانید فعالیتی جهانی را برای رعایت حقوق بشر و برابری در آفریقای جنوبی رهبری و هدایت کرد. این قانون سرمایه گذاری آمریکا را در آن کشور ممنوع ساخت. تحریم های ممنوعیت سرمایه گذاری درباره حقوق مدنی و حقوق بشر بود و سایر قدرت های جهانی نیز سریعا همین کار را کردند.

مهمتر از همه اینکه وضع قوانین مربوط به رفع تبعیض نژادی و آزاد ساختن زندانیان سیاسی، پیش شرط لازم برای لغو تحریم ها بود. آن تحریم ها موثر واقع شد، مردم آفریقای جنوبی در کوتاه مدت دچار یک رکود اقتصادی عمیق شدند، اما تا به امروز هیچ شهروند آفریقای جنوبی اهمیت آن پیش شرط ها و آزادی دراز مدتی را که برای مردم آن کشور به ارمغان آورد فراموش نکرده است.

درمورد ایران سیاست خارجی آمریکا و فشار بین المللی به آخرین حد خود نزدیک می شود. تحریم هایی که صرفاً برای شکل دادن به سیاست اتمی ایران برقرار شد، بنظر نمی رسد که هیچگاه بتواند تعداد سانتریفیوژهایی را که به غنی سازی اورانیوم سرگرمند، کاهش دهد.

از آن گذشته، اگر مسئله غنی ساختن اورانیوم همچنان مبارزه اخلاقی برای مهمترین آزادی بنیانی و اساسی انسان، نظیر برخورداری از آزادی و حق انتخابات آزاد و منصفانه را تحت الشعاع قرار دهد و برآن ارجحیت یابد، آنگاه چنین بنظر خواهد رسید که گروه ۵ بعلاوه ۱ مردم ایران را در مخصه و گرفتاری شدید آنها به فراموشی سپرده و آنها را به حال خود رها کرده است.

درعوض اگر غرب تحریم های جدیدی برقرارکند که حقیقتاً به فریاد آزادی ملت ایران مرتبط باشد بزرگترین متحد خود را، در مبارزه با رژیم اسلامی، با سلاح قدرتمند همبستگی بین المللی مجهز و مسلح ساخته است. این قیام می تواند ثبات خاورمیانه را از پایه و اساس تغییر دهد. در حالی که جهان در جر و بحث کیک زرد بسر می برد، مردم ایران هنوز به جنبش سبز خود برای آزادی، امید و حقوق بشر اعتقاد و باور دارند.

اکنون زمان آن فرارسیده است که رهبران جهانی از حقوق بشر مردم ایران پشتیبانی کنند، با چنین اقدامی آنها به ملت ایران چنان قدرتی خواهند داد که بتوانند مسئله اتمی را حل کنند.

شاهزاده رضا پهلوی از پیشروان دفاع از حقوق بشر و دموکراسی سکولار در ایران است.